

Angelorum, brutorum, plantarum, diaboli, totius
 deniq; vniuersi aliquid collocatū sit, nec sane in
 merito. nā re vera quantū in nobis virtutis habita
 tantum Dei inest: quantum sceleris, tātum diabo
 quantum rationis, tantū Angelorum: quantū me
 tus sensusq; arbitrarij, tantum bruti: quantū auē
 onis, tātum plātæ: quantū salis, sulphuris, Mercur
 tantum mineraliū. Factus enim est homo, vt cete
 queq; mixta, ex minera terre; & in suū omnia pu
 uerem post factā corporis analysin, ocius tardius r
 dibūt. Verum quid ego hasce noctuas ad te, qui A
 thenis transigis ætatē? vel quid ad illos Misosopho
 qui senum psittacorū more negligunt erudient
 nec vnquā è suis monstrorū plenis labyrinthis, v
 Ariadnes filo adiuti egrediētur? Placuit tamē alic
 tentare ad ipsos reuocandos, si non proficien
 spe, tamen periclitandi voluntate: quando quide
 εἰς Τροίην πειρώμενοι ἦλθον Ἀχαιοί. Κακίσα πάσδων, πείρα
 πάντα τελέεταμ. Cur autē hec tibi nostri exercitus pra
 ludia dicarē, plurima in causa sunt. Primum sing
 laris tua erga nostrates humanitas, quā ante bien
 um in tua patria & nostro illustris. legato, Peregr
 no Bertio, nobilissimæ ducis Suffolciæ filio, mihi
 in primis neq; modio neq; trimodio, sed ipso ple
 horreo aperuisti. Deinde vero, quod medicā ^{ὑπόθε}
 hominibus medicinæ imperitis (quales pleriq; n
 biles & senatores sunt) ascribere, perinde esse vid
 tur: ac si agricolæ Monarchiæ encomium, aut mi
 agriculturæ scientiam offerres. Sed illa in prin
 me mouit (optime Seuerine) tuæ singularis doct
 næ & exploratæ hac in causa eruditionis conte
 platio: cuius sola vmbra refocillatus mihi fac
 persuadeo, me de cunctis chemicorū remediorū
 conuitiatoribus vere atque solide triumphaturū
 Ha